

POSTANOWIENIE

o odmowie wszczęcia śledztwa

Warszawa, dnia 25 września 2017r.

Piotr Mączka prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa Wola, po rozpoznaniu zawiadomienia złożonego przez Zbigniewa Gelzok działającego w imieniu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia” o podejrzeniu popełnienia przestępstwa polegającego na niedopełnieniu obowiązków i przekroczeniu uprawnień w dniu 12 lipca 2017r. w Warszawie przez sędziego Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny polegających na poświadczenia nieprawdy, w postanowieniu z dnia 12 lipca 2017r. w postępowaniu II Kp 1377/17 w przedmiocie rozpoznania zażalenia, czym działano na szkodę interesu publicznego, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na podstawie. art. 305 § 1 i 3 k.p.k. oraz art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec faktu, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego

postanowił:

odmówić wszczęcia śledztwa w przedmiotowej sprawie

Uzasadnienie

Do Prokuratury Rejonowej Warszawa Wola w Warszawie wpłynęło przy korespondencji z Prokuratury Okręgowej w Warszawie złożone przez Zbigniewa Gelzok działającego w imieniu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia” pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa polegającego na niedopełnieniu obowiązków i przekroczeniu uprawnień w dniu 12 lipca 2017r. w Warszawie przez sędziego Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny polegających na poświadczenia nieprawdy, w postanowieniu z dnia 12 lipca 2017r. w postępowaniu II Kp 1377/17 w przedmiocie rozpoznania zażalenia, czym działano na szkodę interesu publicznego, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Jak wynika z treści przedmiotowego zawiadomienia Zbigniew Gelzok podnosi, iż sędzia Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny podczas wydawania postanowienia z dnia 12 lipca 2017r. w sprawie II Kp 1377/17, w którym to utrzymano w mocy postanowienie Prokuratury Rejonowej Warszawa Śródmieście Północ PR 4 Ds. 371.2017.IV z dnia 28 kwietnia 2017r. odmawiające wszczęcia śledztwa poświadczyła nieprawdę do okoliczności mających istotne znaczenie prawne i tym samym działała na szkodę interesu publicznego. Zawiadamiający wskazuje w treści zawiadomienia, iż sędzia Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny działając w stanie zniesionej lub ograniczonej poczytalności, będąc inteligentnie ograniczona nie rozpoznała istoty stawionego zarzutu, uznając, iż w wyroku nie poświadczono nieprawdy, a działanie to jest tożsame z popełnieniem przestępstwa niedopełnienia obowiązków służbowych.

Analiza złożonego przez Zbigniewa Gelzok działającego w imieniu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia” zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa prowadzi do wniosku, iż zachowanie sędziego Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny opisane w tym zawiadomieniu nie wypełniło znamion przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. z art. 271 § 1 k.k., ani też znamion jakiegokolwiek innego przestępstwa.

W pierwszej kolejności trzeba wskazać, i z całą mocą podkreślić, że samo sporządzenie decyzji merytorycznej, jak postanowienie w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie o

odmowie wszczęcia śledztwa, w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów ustawy kodeks postępowania karnego nie stanowi i nie może stanowić popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., jak również przestępstwa z art. 271 § 1 k.k., albowiem treść takiej decyzji zawiera ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w konkretnym postępowaniu dokonaną przez niezależny, niezawisły organ, jakim jest Sąd prowadzący postępowanie w oparciu o obowiązujące przepisy i jako taka nie narusza ani interesu publicznego ani interesu prywatnego. Sędziowie są bowiem w myśl przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej niezawisli niezależni, a zatem jakiegokolwiek próby ingerencji w wydawanie orzeczeń, przez niezawisłych i niezależnych sędziów stanowiłoby pogwałcenie ustawy zasadniczej.

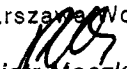
W dalszej kolejności należy podnieść, iż wydanie postanowienia, czy też wydanie zarządzenia to czynności mieszczące się w ramach uprawnień przyznanych sędziemu w rozpatrywanym przypadku sędziemu orzekającemu w wydziale karny sądu rejonowego przez obowiązujące ustawy w szczególności kodeks postępowania karnego.

Wobec powyższego należy podkreślić, że nie może stanowić wypełnienia znamion czynu zabronionego z art. 231 § 1 k.k. czy też z art. 271 § 1 k.k. skorzystanie przez organ działający na podstawie ustaw obowiązujących w chwili orzekania z uprawnień przyznanych mu przez te ustawy.

Samo subiektywne odczucie zawiadamiającego, przedstawione w treści zawiadomienia, iż doszło do popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., czy też z art. 271 § 1 k.k., nie może stanowić podstawy do wszczęcia postępowania karnego, w sytuacji, gdy przedstawione przez zawiadamiającego zachowanie funkcjonariusza publicznego, nie wypełniło znamion żadnego przestępstwa.

Na marginesie należy wspomnieć, iż sam fakt niezadowolona strona postępowania ze sposobu prowadzenia konkretnego postępowania, czy też z treści zapadłych orzeczeń co do rozstrzygnięcia merytorycznego postępowania, czy też orzeczeń w przedmiocie rozpoznania środków zaskarżenia, zarządzeń lub tzw. decyzji incydentalnych, nie implikuje i nie może implikować powzięcia podejrzenia o przekroczeniu uprawnień, czy też niedopełnienia obowiązków przez sędziego, czy też sędziów rozstrzygających w konkretnym postępowaniu lub też o podejrzeniu poświadczenia nieprawdy w treści zapadłego rozstrzygnięcia. Strona postępowania niezadowolona z przebiegu postępowania, czy też jego rozstrzygnięcia, **uprawniona jest do wdrożenia przewidzianych dla strony postępowania uprawnień np. poprzez kwestionowanie zapadających decyzji w ramach kontroli instancyjnej, na skutek składania przewidzianych przepisami prawa środków odwoławczych, lub ewentualnie żądając wznowienia postępowania w sytuacjach przez przepisy prawne przewidzianych.**

Biorąc powyższe pod uwagę, a także mając na względzie treść art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., który stanowi, że postępowania karnego nie wszczyna się jeżeli czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, należało postanowić, jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

PROKURATOR
PROKURATURY REJONOWEJ
Warszawa-Vola

Piotr Mączka

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 kpk, art. 325a kpk oraz 465 § 2 kpk):

- pokrzywdzonemu,
- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 kpk,
- osobie wymienionej w art. 305 § 4 kpk, jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia*) lub o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 kpk (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 kpk, przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b kpk).